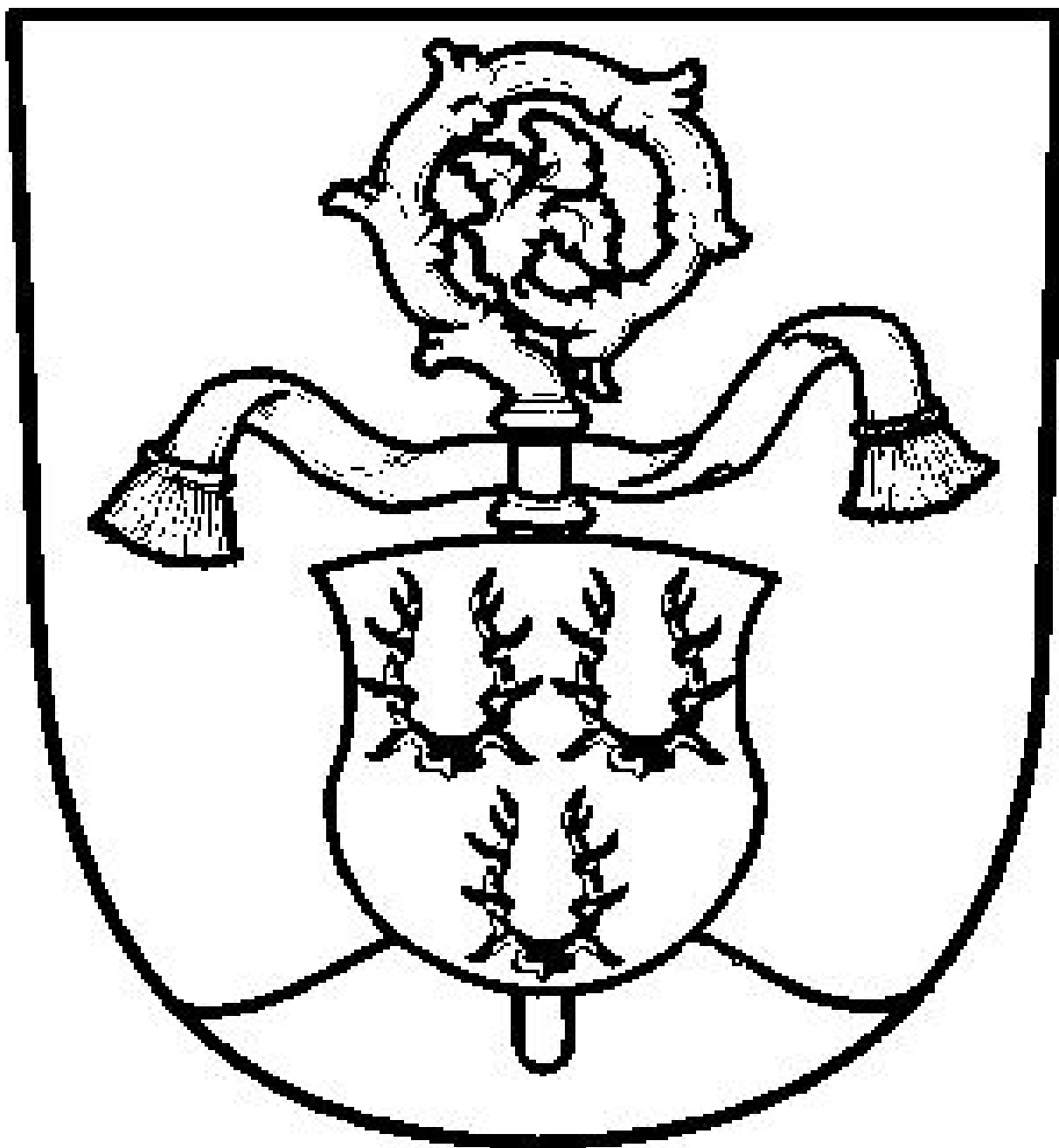

DĚPOLTOVICKÉ LISTY

Číslo 4

2020

červenec - srpen

Vydává obec Děpoltovice reg.č. RK 697/99 – 10

Redakce: Jaroslav Kareš

Počet výtisků: 110 ks

INFORMACE OBECNÍHO ÚŘADU

Hospodaření obce Děpoltovice za rok 2019

§ 17 zákona č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech (územních rozpočtů, ve znění platných předpisů)

	Schválený rozpočet	Rozpočet po změnách	Plnění k 31.12.2019	% plnění k rozpočtu
Třída 1 – daňové příjmy	6 897 000,00	6 897 160,00	7 083 222,71	102,70
Třída 2 – nedaňové příjmy	488 000,00	491 000,00	417 833,16	85,10
Třída 3 – kapitálové příjmy	100 000,00	100 000,00	124 275,00	124,28
Třída 4 – přijaté dotace	80 000,00	366 445,00	366 445,00	100,00
Příjmy celkem	7 565 000,00	7 854 605,00	7 991 775,87	101,75
Třída 5 – běžné výdaje	7 035 000,00	10 029 605,00	7 622 791,28	76,00
Třída 6 – kapitálové výdaje	530 000,00	325 000,00	114 275,13	35,16
Výdaje celkem	7 565 000,00	10 354 605,00	7 737 066,41	74,72
Saldo: příjmy - výdaje	0,00	-2 500 000,00	254 709,46	-10,19
Třída 8 – financování	0,00	2 500 000,00	-254 709,46	-10,19
Přijaté úvěry a půjčky			0,00	
Splátky úvěrů			0,00	
Fond rezerv			0,00	
Prostředky minulých let	9 154 294,59		9 409 004,05	
Financování celkem				
Přebytek (-) ztráta (+)			+254 709,46	

Přezkoumání hospodaření obce Děpoltovice

Přezkoumání hospodaření obce Děpoltovice za rok 2019 se uskutečnilo ve dnech 2.12.2019 (dílní přezkoumání) a 2.3.2020 (konečné přezkoumání) na základě písemné žádosti obce.

Přezkoumání výběrovým způsobem vykonali kontroloři Krajského úřadu Karlovarského kraje. Předmět přezkoumání byl ověřován z hlediska:

- a) dodržování povinností stanovených zvláštními předpisy, zejména předpisy o finančním hospodaření územních celků, o hospodaření s jejich majetkem, o účetnictví a o odměňování.
- b) souladu hospodaření s finančními prostředky ve srovnání s rozpočtem
- c) dodržení účelu poskytnuté dotace nebo návratné finanční výpomoci a podmínek jejich použití
- d) věcné a formální správnosti dokladů o přezkoumávaných operacích

Závěr: při přezkoumání hospodaření obce Děpoltovice za rok 2019 **byla zjištěna méně závažná chyba a nedostatek** (§ 10 odst. 3 písm. b) zákona č. 420/2004 Sb.)

Kulturní památky v obci

Pokud chodíte kolem našeho **kostela sv. Michaela Archanděla**, zajisté jste si všimli, že dveře do tohoto „božího chrámu“ jsou přes den otevřené a vstup zdobí nově osazená mříž. Všichni zájemci kulturních památek tak mají možnost nahlédnout do vnitřního prostoru a rovněž větrání je této stavbě jenom ku prospěchu.

(Původní renesanční farní kostel byl postaven v 16. století. Kolem kostela byl založen hřbitov. Kronika z 18. století uvádí kostel jako

„starší, pouze s hlinou vyzděnou budovu.“ Dne 4. dubna 1786 bylo přistoupeno k demolici původního kostela.

Ten samý den byl rovněž položen základní kámen nového kostela. Nový barokní kostel byl poté vystavěn v letech 1786 – 1787 karlovarským stavitelem Josephem Seifertem za účasti tesařského mistra Martina Höhnla z Ostrova. Stavba kostela byla dokončena v září 1787.

V kostele sv. Michaela se rovněž nachází rozebrané varhany, které pochází z roku 1853. Varhany zhotovil varhanář Josef Schimek z Plzně. Po konzultaci se zaměstnanci Národního památkového ústavu, územního odborného pracoviště Loket bude obec Děpoltovice usilovat o dotaci z Ministerstva kultury ČR na jejich renovaci.

Pokud se podaří finanční prostředky zajistit, rozsáhlou renovaci provede pan Jan Otcovský z Blatna, který mj. restauroval varhany v kostele sv. Jáchyma v Jáchymově.

Rozsáhlejší opravy se dočká také kaplička v Nivách – po poradě s odborníkem NPÚ Loket bude v první etapě obnovena původní vnější omítka, osazeny nové svody a žlaby a proveden okapový chodník kolem celého objektu. Následně pak budou rekonstruovány dveře a vnitřní prostory kapličky včetně oltáře.

(Barokní obecní kaple z 18. století stojí na břehu Vitického potoka pod památným stromem „Lípa u kapličky.“ Vnitřní zařízení kaple tvořila původně hodnotná barokní dřevorezba Piety z 18. století, která stávala na oltáři.)

Po ukončení prací bude kaple znovu vysvěcena.

ODPADY A OBEC JAKO PŮVODCE ODPADŮ

Informace k odpadovému hospodářství obce

Upozorňujeme vlastníky nemovitostí v obci Děpoltovice a Nivy včetně chatových oblastí, že v roce 2021 dojde ke změnám ohledně vypouštění odpadních vod. Vlastníci nemovitostí budou muset dokládat, jak mají zajištěné vypouštění odpadních vod, zejména četnost vývozů z žump a septiků, nebo doložit zda jsou připojeni na veřejnou kanalizaci nebo čistírnu odpadních vod.

Zvláště v rekreační oblasti se nám v letošním roce nakupilo mnoho stížností ohledně kvality vody v Děpoltovickém rybníku. Budeme proto muset přistoupit k radikálnímu řešení a zaslepit všechny výpustě z žump, septiků a čističek odpadních vod, které nemají k jejich vypouštění povolení. Chtěla bych zdůraznit to, že rybník je přírodní a koupání v něm je na vlastní nebezpečí. Rybník má v pronájmu Český rybářský svaz MO Ostrov, který rybník využívá pro chov ryb.

Stížnosti jsou rovněž i na nepořádek ohledně komunálního a biologického odpadu v rekreační oblasti. Několikrát jsem si celé území prošla a na základě poznání bych chtěla všechny požádat, aby se odpad více třídil. V komunálním odpadu se totiž nacházel

odpadem.
na separovaný
tříděný odpad
umístění.

odpad, který patří do nádob s tříděným
Plánujeme proto zajistit ještě více stanovišť
odpad v chatové oblasti. Firma Resur, která
sváží, nám vytipuje místa pro jejich
Rovněž tráva patří pouze do kontejneru na

biologický odpad nebo do kompostérů. Použité jedlé oleje a tuky mohou občané v plastových uzavřených nádobách ukládat ve vstupu do Společenského domu (vedle schodů na Obecní úřad) do připravené přepravky. Odvoz zajišťuje firma AVE. Každý z nás si musí uvědomit, že třídění odpadů je velmi důležité, neboť náklady na hospodaření s odpady je stále nákladnější a obec proto bude muset přistoupit k navýšení poplatků za jejich likvidaci.

Od ledna 2021 bychom chtěli každému vlastníkovu nemovitostí ať již s číslem popisným nebo evidenčním v rekreační oblasti doporučit, aby si na Obecním úřadě Děpoltovice požádal o nádobu na komunální odpad o objemu 110 litrů. Poté by mohlo dojít ke zrušení velkoobjemových nádob na tyto odpady.

Rovněž každá domácnost s pěti obyvateli by měla mít pouze jednu nádobu o obsahu 110 litrů. Při důsledném třídění je její obsah dostačující.

Velkoobjemový, stavební a nebezpečný odpad je možné odvézt pro trvale přihlášené obyvatele nemovitostí do sběrného dvora AVE v Nejdku.

Pokud se nám podaří získat pro rok 2021 dotaci na domácí kompostéry, každý kdo bude mít zájem získá od obce tuto nádobu na pět let do bezplatného pronájmu a poté se stane jejím vlastníkem.

Obec Děpoltovice proto připravuje novou obecně závaznou vyhlášku o stanovení systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů a nakládání se stavebním odpadem na území obce Děpoltovice, kde budou všechny změny zohledněny.

Opakovaně rovněž žádáme majitele nepojízdných automobilů o jejich odklizení z pozemků obce. Pokud tak neučiní, obec zajistí odtah odstaveného vozidla a náklady budou vymáhány po jeho majiteli. Nejsme velká obec a tak většinou víme komu nepojízdná auta patří. Těm, kteří již nepojízdná auta odstranili děkujeme.

Všichni si určitě přejeme, aby celé území Děpoltovice a Nivy bylo hezké a čisté, prostě aby se nám zde líbilo žít!

Díky koronavirové krizi přijde obec pravděpodobně o více než milion korun v příjmové části letošního rozpočtu, proto budeme muset některé plánované investice a akce pozastavit (ne však zrušit). Vše bude závislé na tom, zda se nám podaří získat tolik slibované dotace.

Štěpánka Luxíková – místostarostka

STRÁNKY HASIČŮ

Jak se chovat v tísňové situaci

Důležitá telefonní čísla

112 – Jednotná linka tísňového volání

150 – Hasiči

155 – Záchraná zdravotní služba

158 – Policie ČR

V případě dopravní nehody

- Jestliže nejste při dopravní nehodě vážně zraněni nebo v šoku, pokuste se zachovat klid a zajistěte situaci na místě nehody
- Jste-li svědkem nehody, odstavte vozidlo na bezpečném místě, aby nezpůsobilo další následné nehody
- Zabraňte řetězové havárii – zabezpečte místo nehody (výstražným trojúhelníkem, blikajícím světlem, máváním „praporkem“ – postačí kusem látky

- Stane-li se nehoda na rychlostní komunikaci, nikdy nepřebíhejte přes sousední pruhy
- Dbejte na svoji bezpečnost, v případě nepřehledné situace (náledí, hustý provoz, snížená viditelnost) zapněte výstražná světla a opusťte vozovku – ukryjte se až za ochranná svodidla. Hrozí další řetězové nehody.
- Snažte se uhasit požár, jestliže vozidlo hoří nebo doutná (hasicím přístrojem nebo v nouzi pískem, zeminou apod.). Při hašení nezvedejte kapotu vozidla. Tím zajistíte přístup vzduchu k místu hoření a situaci můžete zhoršit. Haste jen s mírně nadzvednutou kapotou.
- Sami se označte výstražnou vestou
- Prohlédněte místo nehody a snažte se zajistit maximum informací (zejména počet zraněných osob, rozsah poranění, přítomnost nebezpečných látek, vznikající požár
- Ohlaste nehodu na tísňovou linku 112, nebo tímto úkolem někoho pověřte
- Zdržte se jednání, které by bylo na újmu řádného vyšetření nehody, zejména přemístění vozidel. Musí-li se však situace vzniklá nehodou změnit, vyznač se situace a stopy
- V rámci možností situaci na místě nehody zakreslete nebo vyfotíte
- Před jakoukoliv manipulací s vozidly (otevírání dveří, ošetřování zraněných apod.) zajistěte vozidlo proti pohybu, na místě nehody nemusí být sklon patrný
- Snažte se poskytnout první pomoc postiženým osobám s využitím lékárničky
- Při poskytování první pomoci myslte na své zdraví a z lékárničky jako první použijte ochranné latexové rukavice pro svoji ochranu (zabránit kontaktu s krví)
- Na místě nehody nekuřte, mohlo by dojít k požáru unikajících pohonných hmot
- Snažte se s ostatními lidmi dohodnout na rozdělení úkolů, aby pomoc byla efektivní (řízení dopravy, shánění lékárniček apod.)
- Po příjezdu záchranářů se řiďte jejich pokyny
- Policie uvítá Vaše poznatky z místa nehody, kde jste byli mezi prvními
- Stane-li se dopravní nehoda, myslte na základní pravidlo; zajistit vlastní bezpečnost, pak bezpečnost postižených osob a nakonec chránit majetek
- Poskytnutí pomoci je morální vizitkou každého z nás

STRÁNKY TJ DÉPOLTovice

MIMOŘÁDNÁ ZPRÁVA OFS KARLOVY VARY ze dne 7.4.2020

Věc: Ukončení soutěžního ročníku 2019/2020

Na základě „Rozhodnutí výkonného výboru FAČR o ukončení soutěžního ročníku 2019/2020“ ze dne 7.4.2020 byly veškeré soutěže řízené Okresním fotbalovým svazem v Karlových Varech **UKONČENY** ke dni 8.4.2020.

Veškeré mistrovské a pohárové amatérské soutěže se plošně na celém území ČR ukončují dne 8.4.2020.

Kluby **nepostupují a nesestupují** vyjma případů stanovených „Rozhodnutím VV FAČR o ukončení soutěžního ročníku 2019/2020“ Pravidla pro doplňování soutěží se použijí v souladu se Soutěžním řádem.

Pro zachování prostupnosti amatérských a profesionálních soutěží pro soutěžní ročník 2020/2021 se pro losovací aktiv organizovaný ŘKČ A ŘKM stanoví nejzazší termín 15. srpna 2020.

Jarní přestupové okno pro amatéry (1.ledna – 31.března) bylo prodlouženo do 31.května 2020.

Pořádání nemistrovských soutěží a přátelských utkání je možné pouze v souladu s rozhodnutím orgánů státní správy.

Tyto, jakož i další související změny, se řídí Soutěžním řádem účinným ke dni 8.4.2020 a „Rozhodnutím VV FAČR o ukončení soutěžního ročníku 2019/2020 a souvisejících opatřeních.“

V případě dalších změn budou kluby včas informovány!

O ZANIKLÝCH DOMÁCÍCH VÝROBÁCH V KRUŠNOHOŘÍ

Krajkářství

Nejvýznamnější domácí výrobou západního Krušnohoří a především Nejdecka bylo v minulosti paličkování krajek. Paličkování do Krušnohoří bylo zavedeno roku 1561 annaberskou patricijkou Barborou Uthmannovou (1514-1575). Tradiuje se, že Uthmannová se umění paličkování krajek naučila od belgické emigrantky. Prvním krušnohorským paličkováním výrobkem prý byl honosný

krajkový límec, který Uthmannová zhotovila svému manželovi. Ve snaze zlepšit sociální situaci chudých obyvatel Krušnohoří založila Uthmannová v Annabergu první paličkářskou školu. Je pravděpodobné, že primitivní výroba krajek existovala v Krušnohoří již kolem roku 1500, avšak teprve Uthmannová se zasloužila o její zdokonalení.

Až do třicetileté války bylo paličkování krajek zaměstnáním žen, muži se věnovali výhradně hornictví a řemeslům s ním spjatým. Třicetiletá válka však přivodila úpadek dolování, a tak museli postupně i muži a děti vydělávat na živobytí paličkováním krajek. Hornictví se posléze stalo okrajovou výdělečnou činností, paličkování naopak hlavní.

Krušnohorské krajkářství prošlo v průběhu staletí celou řadou období, kdy se konjunktura střídala s hlubokým úpadkem. Životní úroveň obyvatel často doslova závisela na poptávce po krajkách. Tak např. v letech 1708-1712 dosáhla týdenní mzda paličkářky 12-16 grošů až 1 tolar. Naproti tomu roku 1713 nastalo velké zdražení a mzda poklesla o dvě třetiny na 4-5 grošů.

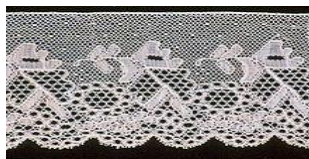
Ještě počátkem 18. století se krajková nit dovážela z Nizozemí. Později se začala užívat bavlna, což však znamenalo újmu na kvalitě např. oproti bruselským krajkám. Již v začátcích paličkování se používaly různé kartonové předlohy – vzorníky. První nedokonalé vzorníky se v Krušnohoří objevily už koncem 16. století. Krušnohorští producenti krajek se nikdy nesdružili do cechů, zakládali však různé profesní spolky s voleným předsedou. Např. v Nejdku existoval v roce 1750 spolek, jenž se nazýval Krajkové bratrstvo (Spitzen-Bruderschaft). Domácnosti krajkářek a krajkářů obcházeli obchodník zvaný faktor a dodával jim vzorníky a nitě či hedvábí. Odměna za práci se řídila délkou krajky. Kromě penězi se platívalo i potravinami a šatstvem. Roku 1772 byla pro nejdecké panství vydána instrukce, podle níž se řídil vztah obchodníka a paličkáře. (Spitzenverleger-Ordnung). Sedmiletá válka v letech 1756-1763 přinesla paličkářství velký úpadek. Obyvatelstvo žilo v kruté bídě, v horách zavládla žebrota a hlad. Po válce se krajkářství opět vzpamatovalo. Kolem půle 18. století proslulo Nejdecko černými hedvábnými krajkami, které bývaly hledaným a dobře placeným zbožím. Celé 18. století svou převládající módou krajek paličkování

dosti přálo. Poptávka klesla až koncem onoho století, kdy se oděvnímu trhu objevila konkurence v podobě tzv. krajkového tylu.

V roce 1806 byl ve Vídni založen Vzorový ústav pro výrobu kraje s četnými filiálkami. Jeho posláním bylo zavedení výroby bruselských kraje i do Rakouska-Uherska.

Do tohoto špičkového učiliště bylo roku 1810 vysláno 32 dívek z karlovarské části Krušnohoří. Po návratu z dvouletého kurzu se v regionu staly odbornými učitelkami paličkování kraje. První krajkářské školy byly roku 1813 zřízeny v Kraslicích, Lokti a Jáchymově. Jejich počet později vzrostl v Krušnohoří na 15. Školy však bohužel nesplnily očekávání, většina jich časem z nejrůznějších důvodů zanikla. Tím sešlo i z výroby kraje podle klasických bruselských vzorů.

Do 19. století nevstupovalo krušnohorské krajkářství s nejlepšími vyhlídkami. V roce 1809 totiž Angličan Heathcoat zkonstruoval tzv. bobinetový stroj, který výrobu kraje značně urychloval. Zavádění strojové výroby kraje v Krušnohoří kolem roku 1830 bylo těžkou ranou domácímu rukodělnému paličkování. Neblahé důsledky se záhy projeví. A tak 40. léta 19. století byla pro hladovými, obyvatelstvo živořilo, nebyla úpadku paličkování kraje však nebyla jen ale i skutečnost, že místní paličkáři zůstali požadavky doby. Setrvali u starých nekvalitních materiálů, stagnovalo odbornosti a málo se přihlíželo k nejnovějším módním trendům v Belgii a ve Francii.

Krušné hory lety práce. Příčinou strojová výroba, pozadu za vzorů a zvyšování

To vše pochopitelně vedlo k malé poptávce a malým výdělkům. Určité zlepšení nastalo až ve druhé polovině 19. století po zřízení státních vzorkových dílen vedených belgickými mistry (Pernink, Krajková, Oloví, Krásná Lípa, Přebuz, Jindřichovice, Nejdek, Rudné, Boží Dar a Kraslice). Byly to v podstatě krajkářské učňovské školy. Již po roce jejich existence se kvalita krušnohorské krajky výrazně zvýšila a vyrovnávala se světovým výrobkům. Školy však našly mnoho nepřátel v místních soukromých krajkových podnikatelích, kteří se obávali všech novot a brojili proti všemu, co mohlo ohrozit jejich zisky. Ze zmíněných důvodů byly i tyto školy postupně rušeny.

Počátkem 20. století bylo na Nejdecku realizováno několik nových krajkářských kurzů (Rudné 1907, Vysoká Pec a Přebuz 1909, Rolava, Tisová a Nové Hamry 1910). I tyto kurzy narážely na odpor soukromníků. Po roce 1918 převzal péči o tyto kurzy československý stát.

K největším krajkářským firmám na Nejdecku patřil podnik Antona Gottschalda v Jelení, založený roku 1750. V roce 1846 firma přesídlila do Nejdku pod názvem „Nejdecká továrna na krajky Anton Gottschald /Neudeker Spitzenfabrik Anton Gottschald“. Firma měla stálou nákupní stanici v Přebuzi. Ve 20. letech 20. století jí dodávalo zboží přes 3000 krajkářek. Kvalita výrobků firmy Gottschald byla oceněna na řadě výstav. Až do roku 1918 měla firma svou filiálku i ve Vídni. První světová válka znamenala krušnohorské krajkářství velmi nepříznivě. Krátce po ní došlo ke krátkému, leč nebývalému oživení. Zručná krajkářka si mohla za den vydělat až 50 korun. Výrazně se zvýšil export do zámoří, zlepšily se vzory a došlo ke standardizaci výroby. Konjunktura však netrvala dlouho. Pozice krušnohorské krajky vždy závisela na měnovém kurzu. Krizové otřesy sklonku 20. let se v tomto odvětví tudíž brzy neblaze projeví. Dalším nepříznivým činitelem byla silná konkurence čínské krajky, která již od počátku 20. let vážně ohrožovala evropské krajkářství. Celé období mezi světovými válkami bylo vyplněno snahou o udržení a zvyšování kvality krušnohorské krajky. Díky tomu na světovém trhu i přes silnou konkurenci vždy dobře obstála. Po roce 1945 domácí výroba kraje postupně zanikala, což bylo dáno především odsunem německých obyvatel Krušnohoří. Udržela se však strojová velkovýroba

krušnohorských krajk, jež byla soustředěna do několika závodů n. p. Krajka Kraslice (např. v Perninku, Stříbrné a Kraslicích). Po roce 1989 se firma proměnila na akciovou společnost.

Citováno z knihy Za ztracenou slávou západního Krušnohoří od Stanislava Burachoviče

STRÁNKY DĚTEM – POVĚSTI A BÁJE Z PODKRUŠNOHOŘÍ

O Bergajstovi

Když se v Mostě a jeho okolí začala ve druhé polovině minulého století soustavněji rozvíjet těžba hnědého uhlí, přicházeli sem za výdělkem uhlíři z křivoklátských lesů, o jejichž dřevěné uhlí přestával být zájem, horníci ze zavíraných dolů Příbramska, Kladenska a Rakovnicka i nejhudší zemědělstí nádeníci ze Šumavy.

Rodiny budoucích mosteckých horníků přicházely z vnitrozemí pěšky a veškerý svůj skromný majetek vezly na vozíku, do něhož byl zapřažen otec. Přijížděly do vyvolené a zaslíbené krásné krajiny pod Hněvínem, po cestách a silnicích lemovaných dlouhými alejemi hrušňí koporeček, ale věděly, že jim kraj brzy nastaví svou skutečnou, drsnou a nepřívětivou tvář.

Pradědové dnešních havířů byli stejně tvrdí a otužilí chlapi, jako jsou ti nynější, a dávno byla pryč doba, kdy dospělí věřili víc než práci vlastních rukou pohádkám. V každodenním zápase za obživu rodiny nezbylo místo na dobrotivé permoníky, ale protože horníci jsou rádi družní a veselí, zrodila se v jejich taškařicích bytost stejně pohádková, kterou sami nazvali Bergajst.

Bergajst se stal především postrachem nováčků.

Nebylo divu, neboť tehdy za Rakouska zákony povolovaly fárat hochům, kteří dovršili pouhých čtrnáct let.

Také když prvně svezla těžní klec do jámy nováček Frantu Procházku, vystrašili chudáka chlapce ostatní havíři tvrzením, že musí položit na vozík paklík tabáku pro Bergajsta, jinak že se rozhněvá a bude zle. Nešťastný Frantík nevěděl, co počít. Žádný tabák s sebou neměl a aby se pro něj vrátil nahoru, nebylo ani pomýšlení. Dodal si proto odvahy a svěřil se se svým trápením štajgrovi. Ten se rozesmál na celé kolo, ale pak se slitoval a vysvětlil Frantíkovi, že se podaření kamarádi chtějí tak lacino dostat k tabáku. Uklidněný Frantík se vrátil k práci.

Kamarádi na sobě nedali znát zklamání a pozorovali, jak chlapec nakládá narubанý uhel na vozík a neustále se při tom ohlíží. Poznali, že strach milého Frantíka přece jen nadobro neopustil, a rozhodli se kout železo, dokud je žhavé. „Jestlipak si dáváš pozor na švábí?“ zahalekal na něho starý Pecka od stěny. „Pročpak?“ skočil Frantík na udičku. „Ale nic,“ odbyl ho starý Pecka, „jen se dívej pod nohy, abys náhodou nějakého nezašlápl.“ Frantík ten den nejedl moc vtipnou kaši, a tak spolkl návnadu celou. Po dlouhém prošení a žadonění dostal z Pecky přiznání, že Bergajst sice někdy odpustí, že nedostal tabák, ale zašlápnutí švába nikdy.

Skoro do konce šichty měli potom havíři o zábavu postaráno. V umouněných tvářích se jim blýskaly bílé zuby prozrazující úsměvy, ale Frantík neměl čas dívat se jinam, než kam šlape. Tancoval na špičkách mezi černými šváby jako baletka, s očima na stopkách hledal volné místo pro své nohy a hromada nenaloženého uhlí za ním vzrůstala. Nepostřehl ani přicházejícího štajgra. Ten se na domnělého lenocha vztekle rozkřikl. Polekaný Frantík se otočil a v tom pod vahou jeho nohy zapraskala drcená tělíčka ohavných brouků. Štajgr lamentoval, až padaly ze stropu kusy uhle, ale Frantík si jeho hněvu vůbec nevšímal a jen v hrůze třeštil oči někam za štajgrova záda do chodby, kterou zrovna přicházel ohňář Haspekl, muž obrovité postavy a

s dlouhým černým plnovousem ve tváři. Na víc už vyděšený hoch nečekal. Odhodil lopatu a se zoufalým voláním o pomoc utíkal před domnělým Bergajstem z komory. Toť se ví, že ostuda z toho byla pořádná. Kamarád Kolář nedržel jazyk za zuby ani na povrchu a celá hornická kolonie se Frantíkovi smála. Posmívaný hoch se rozhodl oplatit proradným kamarádům stejnou. Nejvíc měl spadeno na starého Pecku a na žvanila Koláře. Příležitost k vyrovnání účtů přišla brzy jako na zavolanou. Štajgr poslal Frantíka za starým Peckou fedrovat do vzdálené komory. Frantík odvážel jeden hunt za druhým a trpělivě čekal, až si Pecka bude potřebovat odskočit. Konečně se dočkal. V mžiku zul boty, šikovně je zastrčil pod narubanou forotu tak, aby byly vidět jen podrážky, a dobře se ukryl za vozík. Pecka se vkrátku vrátil a hned se po něm začal shánět. Když spatřil boty pod hromadou uhlí, opustila ho všechna rozvaha i zkušenosti z dlouholeté práce pod zemí. Bezhlavě zpřeházel polovinu foroty, a když poznal, že sám nebohého chlapce nevyprostití, rozběhl se pro pomoc. Frantík si zatím klidně obul boty a znovu se schoval zvědav, jak všechno dopadne. Pecka přiběhl s celou partou i se štajgrem, a když neviděli boty, domnívali se, že Frantíka zasypal další zával, a ještě rychleji se pustili do záchranné práce. Dokonce i štajgr přiložil ruku k dílu.

Frantík zatím potichu opustil svoji skrýš a pískaje si veselou písničku přicházel jako by nic chodbou do komory. Když záchranáři jen tak zticha na něho civěli, potměšile se zeptal, cože v tom uhlí hledají, že zpřeházeli takovou hromadu. Partě došlo nejdřív, že se nechali od zelenáče napálit, a jadrné poznámky na adresu starého Pecky jen pršely. Starý horník ale ještě dlouho vypadal, jako by spatřil strašidlo.

Sladká chuť pomsty a podařeného žertu nemohla zhořknout ani poznámkou, kterou si štajgr učinil nasliněnou inkoustovou tužkou do pověstného usmoleného notesu u jejich jmen. Pro pár krejcarů stržených z výplaty si přece pusy na zámek nezamknou a nenechají si ujít příležitost dávat v hospodě U Brožů k lepšímu, jak nováček přinutil pana štajgra zamazat si ručičky!

Až potud by bylo všechno v pořádku, jenže mizera Kolář ne a ne zapomenout, jak tenkrát Frantík upaloval před Bergajstem. Chtěl-li mít konečně teď už uznávaný člen party pokoj, bylo třeba zpražít i Koláře.

Dlouho Frantík přemýšlel, jak vyžrát na chytrého horníka, a nakonec se rozhodl vsadit na hořkou jalovcovou kořalku. Neprohloupil. Zanedlouho v noci ze soboty na neděli přidělil štajgr Frantíkovi práci v malé postranní komoře právě s Kolářem. Sotva dozněl v chodbě klapot štajgrových okovaných bot, Frantík vyčaroval ze své mošny připravenou láhev kořalky. Kolář se nenechal dlouho prosit a pobízet. Splachoval uhelný prach z hrdla tak důkladně, že brzy byla láhev z poloviny prázdná. Teď přišel Frantíkův čas. Tiše se připlížil ke Kolářovi a nepozorovaně mu hodil přímo na lopatu veliký kus uhlí. Kolář polekaně vykřikl: „Komora hází!“ a běžel se schovat do bezpečí pod ochrannou stříšku u vchodu do komory. Frantík se k němu připojil a vyčkávali spolu. Když se dlouho nic nedělo a strop se zdál být v klidu, vrátili se k práci. Kolář si neustále přihýbal na kuráž a Frantíkovi nedalo velkou práci svůj kousek ještě několikrát zopakovat. Teprve když v láhvi zbyl na dně sotva jeden hlt a Kolářova mysl i oči už byly notně zamžené, nadešla hodina vyrovnání starého účtu.

Frantík si na hlavu posadil vysoký papírový kornout a z konopí si udělal dlouhý plnovous. Takto vystrojen se vyškřábal na hromadu uhlí, ozářil svůj nevšední zjev lampou sychrovskou a hlubokým hlasem se osopil na zkoprnělého Koláře. „Že se nestydíš! Ani v neděli mi nedáš pokoj!“ Podroušený Kolář mu naletěl jako nejstrašenější nováček. Na nic nečekal, otočil se na patě a uháněl do hlavní komory za kamarády jako ovečka před vlkem pod ochranu stáda. Vyhastrošený Frantík za ním. Až když se strhl v hlavní komoře neuvěřitelný poprask a bujarý smích nakazil i příběhnuvšího štajgra, poznal zesměšněný a zcela vystřízlivělý

Kolář, že každý chvilku tahá pilku. Zcela podle očekávání kamarádů však nikdy nikomu o tak báječné švandě nevyprávěl, ale napodiv všem také už nikdy neztratil ani slovo o tom, jaká to byla legrace, když prvně fáral Franta Procházkův ze Souše.

Z knihy Čertova voda od Marty Ježkové

KRUŠNOHORSKÁ KRONIKA PODLE JOSEFA ALOISE NÁHLOVSKÉHO

Krušnohorské hospodaření

Zhruba v polovině 6. století se Krušnohorci dostali čirou náhodou do hospodářských potíží. Tehdy se rozhodli k radikální změně celého hospodářského systému. V první řadě se usnesli, že skončí v Krušných horách s pěstováním citronů a banánů, které se bohužel ukázalo jako naprosto neefektivní.

Pro pořádek je třeba podotknout, že Krušnohorci pěstovali citrony a banány na základě dlouhodobého plánu, který byl vypracován v dobách, kdy žili na pobřeží Jadranu. Celokmenová plánovací komise, která to měla na svědomí, se

přestěhovala zčásti do výroby a z části do vězení. Co dál?

Protože tenkrát nebyly burské oříšky, rozhodli se Krušnohorci pro jejich pěstování. Když nadešel čas sklizně, vydali se na pole za zpěvu písničky „Hej hou, hej hou, nač chodit do války, je lepší sedět doma a louskat buráky“. Když tam došli a rozhlédli se, hlavní agronom kmene řekl památnou větu: „No co, no nic, musíme holt zase na Germány!“ A Krušnohorci vyrazili vyplundrovat germánský kmen Lužických Srbů, kteří jim to potom pěkně oplatili. A tato revnivost přetrvává staletí. Inu sousedi.

Krušnohorcům nevyšel ani jejich poslední experiment, totiž zkřížit blechy s bramborama a vypěstovat tak originální brambory, které se sami škrábou.

„Pomůže nám jenom půjčka,“ rozhodla rada starších, a proto bylo vypraveno velké poselstvo do sousedních zemí. Část poselstva odjela do Turecka, protože model tzv. „tureckého hospodářství“ byl již znám v celé Evropě (u nás se udržel v podstatě dodnes). Druhá část poselstva odjela z bohatými dary půjčit si peníze do Polska. Vrátili se za týden v trenýrkách.

Nakonec si Krušnohorci uvědomili, že základ stravy je živočišná výroba. Rozhodli se proto pěstovat vlaštovky na maso. A dali se do práce. Všude se zakládala vlaštovčí hnízda, a tak bylo brzo všude vidět posedávat hejna tlustých vlaštovek. Datum odchytu vypasených vlaštoviček byl stanoven na 15. září.

14. září v podvečer se vlaštovky zvedly, zakroužily nad Krušnými horami a byly v čudu. Odletěly totiž jako každoročně do teplých krajín, a to přímo do Afriky. A to byla vůbec první pomoc rozvojovým zemím v dějinách.

Zhruba koncem 6. století rozhodla rada starších, že proběhne zásadní hospodářská reforma. S velkou slávou byla odstartována, ale mrška reforma proběhla krušnohorskými osadami patrně v noci a pravděpodobně a pravděpodobně postranními uličkami, takže si jí nikdo ani nevšiml. Hospodářská reforma se tak stala evergreenem politiků v našich zemích dodnes. Bůh nás před ní ochraňuj...

Krušnohorci a EU

Přátelé, EU není z evropského hlediska nic nového. Již v 6. století se spojily některé velké kmeny do spolku, kterému říkali ostatní menší kmeny EU.... Což byla zkratka pro Eunuši a Úchylové. Eunuši byly severní kmeny, protože jejich sexuální apetit se stal později výchozí jednotkou pro stanovení bodu mrazu, a úchylové byly jižní kmeny, protože jejich válečné výpravy byly v podstatě tím, čemu dnes říkáme

sexuální turistika. Tyto velké kmeny již unavovalo pořádat neustále bojové výpravy na území kmenů menších, a proto se rozhodly pro novou taktiku. Jejich nejvyšší správní orgán, který se nazýval Velké hlavy (to mi něco říká), to vymyslel. Chceš-li, aby včelky nosily do úlu, musíš jim nejdříve namazat hubu medem. To bylo nové heslo. A proto se velké hlavy rozhodly poslat poselstva k menším kmenům, jako byli Krušnohorci Trabantáci – ti žili na území dnešního Saska, dále východní kmeny Tatranců, Paprikášů, Oštiepkárů, Vodkomilců, atd.

Jedině ke kmenům na území dnešního Rumunska poselstva nebyla vyslána. „Kde nic není, ani smrt nebere,“ to věděli už tenkrát. Poselstva s sebou vezla několik sudů medu (to na namazání těch správných hub) a pak různé podmínky pro vstup do EU. U Krušnohorců však narazila. Podařilo se jim sice namazat pár hub medem, ale ty byly záhy odhaleny. Na to měli Krušnohorci jednoduchou protikorupční metodu. Pozvali si podezřelé na zasedání „krušnohorské rady“ a přivedli medvěda. Koho začal olizovat, ten byl usvědčen. Krušnohorcům se hlavně nelíbily některé podmínky nutné pro vstup. Tak např. EUňáci (tak jim budeme říkat) zakázali jíst Krušnohorcům utopence. „Není to z hlediska hygienicko-zdravotního dobré,“ předneslo poselstvo. „Není to čerstvé maso, protože nikdo neví, jak ten člověk byl dlouho ve vodě.“ To byl jejich argument. „U nás nejíme ani oběšence, natož utopence,“ rozčilovalo se poselstvo. Rovněž syrečky EUňáci zakázali. „Neodpovídají našim normám..., protože smrdí. Na námitku Krušnohorců, že camembert a gorgonzola taky smrdí, odpověděli, že to není to samé: „Je puch a puch a ten váš se nevejde do našich norem. Máme jiné nosy.“ Krušnohorce dále popudil euňácký předpis, že každé prase musí mít nějakou hračku. Když to jejich náčelník jen tak na zkoušku přednesl před kmenem, dostal druhý den patnáct míčů, šest medvídků a tři živé panenky. Ovšem nejvíce je popudil nový předepsaný pozdrav na rozloučenou... místo krušnohorského na shledanou euňácké Auf vídrholc.

Pozor, přátelé, nejhůře zasáhne EU do českých pohádek. Název O Rumcajsovi již není možný. Termín rum musíme, jak dobře víte, nahradit termínem Tuzemák. Takže ta pohádka se bude muset jmenovat O Tuzemákcajsovi. Naštěstí krušnohorských pohádek se to netýká.

Přijďte pomoci

V pátek 14. srpna 2020 od 13:00 hodin budeme provádět úklid kostela sv. Michaela a jeho okolí. Pro všechny účastníky bude zajištěno občerstvení.

Těšíme se na Vás!!!

Štěpánka Luxíková - místostarostka

LADARA **„Lásku Dávám Rád“ – LADARA**

Čankovská 1021/19
360 05 Karlovy Vary
www.ladara.eu

Zajišťujeme sociální a zdravotní služby

Lékařská a lékárenská pohotovostní služba – Karlovarsko

Lékařská pohotovostní služba pro dospělé

Nemocnice Karlovy Vary, budova A – Pavilon akutní medicíny (přízemí)

tel.: 354 225 601, 354 225 640

- všední den: 17,00 h – 21,00 h (sestra od 16,00 h)
- sobota, neděle, svátky: 9,00 -19,00 h

NEMOS PLUS s.r.o., nemocnice Ostrov, U nemocnice 1161

tel.: 353 364 111

(nezajišťuje Karlovarský kraj)

- všední den: 17,00 h – 07,00 h
- sobota, neděle, svátky: 24 hodin denně

Lékařská pohotovostní služba pro děti

Nemocnice Karlovy Vary, budova A – Pavilon akutní medicíny (přízemí)

tel.: 354 225 620, 354 225 603

- všední den: 16,00 h – 21,00 h
- sobota, neděle, svátky: 9,00 h – 19,00 h
- mimo tuto dobu – akutní stavy dětská ambulance v budově B, 1. patro

Pohotovostní služba zubních lékařů

Karlovarská krajská nemocnice ve spolupráci s Oblastní stomatologickou komorou Karlovarského kraje zajistili možnost ošetření akutního stomatologického pacienta s prokázaným Covidem v ambulanci zubní LSPP v Karlovarské krajské nemocnici, a to v pracovní dny a pouze po předchozí telefonické domluvě. Kontaktní informace od pacienta převezme sekretářka OSK KK, paní Karolina Horká, na tel. 602 414 751. Pacienti budou následně kontaktováni lékařem či sestrou KKN a ošetření budou zpravidla ještě týž den, po ukončení SLP.

Budova vedle areálu Nemocnice Karlovy Vary vpravo, přístup ze Zbojnické ulice

tel.: 359 882 630

- všední den: 16,00 h – 19,00 h
- sobota, neděle, svátky: 9,00 h – 14,00 h

Lékařská pohotovostní služba

Nemocnice Karlovy Vary, budova A – Pavilon akutní medicíny (přízemí)

tel.: 354 225 392

- o státních svátcích: 1. leden, Velikonoční pondělí, 8. květen, 28. září, 28. říjen, 25. prosinec, 26. prosinec: 9,00 h – 21,00 h

NONSTOP informace o místě a provozní době poskytování lékařské pohotovostní služby v celém Karlovarském kraji, včetně rozpisu služeb stomatologických pohotovostí, získáte nepřetržitě 24 hodin denně na speciálním telefonním čísle Krajského úřadu Karlovarského kraje **354 222 502**